

Η πνευματική σημασία του κρασιού (Θωμάς Μαυρομούστακος, Καθηγητής Τμήματος Χημείας ΕΚΠΑ)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1Udp5RG>]

Παραθέτουμε επίσης μερικά εδάφια από το βιβλίο του Καθ. Σ. Αγουρίδη το οποίο αναφέρεται στην Ερμηνεία των 12 πρώτων Κεφαλαίων του Κατά Ιωάννη Ευαγγελίου και στο οποίο εμφανίζεται ο συμβολισμός της μετατροπής του ύδατος σε οίνο.

«Το κρασί στη συνάφεια αυτή συνδέεται με τις «έσχατες ημέρες», με την ευλογία και εύνοια του Θεού κατά τους χρόνους του Μεσσία. Στον Ησαΐα δηλώνει την εύνοια και την αφθονία (25,6), ενώ στο Δευτερονόμιο (28,29) δηλώνει την τιμωρία του Θεού...

... Όταν όμως ο Ιησούς με την προτροπή της μητέρας του, έξι λίθινες υδρίες νερού τις μετέτρεψε σε κρασί και το δοκίμασε ο αρχιτρίκλινος, διαπίστωσε πως αυτό ήταν ο «καλός οίνος» και όχι το προηγούμενο που χαρακτηρίζεται ως «ελάσσω», κατώτερο δηλ. Εδώ βρίσκεται η κεντρική έννοια της περικοπής: Το νερό του Ιουδαϊσμού ως θρησκείας του Νόμου ο Ιησούς μετατρέπει στο πιο καλό κρασί, σ' αυτό της βασιλείας του Θεού της Καινής Διαθήκης...

Αν η σχέση του Γιαχβέ με τον Ισραήλ εμφανίζεται με την εικόνα του γάμου (βλ Ωσ. 1-2) και η Κ.Δ. είναι ο νέος γάμος της ανθρωπότητας με τον Μεσσία, ο γάμος στην Κανά, με αφορμή το κρασί, αναδεικνύει τις διαφορές της παλιάς σχέσης προς τη νέα. Ας θυμηθούμε το Μεσσιανικό Δείπνο. Στο βιβλίο της Αποκάλυψης (19, 7-9) διακηρύσσεται: «Μακάριοι οι εις το δείπνον του γάμου του αρνίου κεκλημένοι». Ούτε πρέπει να μας διαφύγει η σχέση της Ευχαριστίας προς το Μεσσιανικό Δείπνο. Εξάλλου, η διδασκαλία και η νέα πίστη του Ιησού παρουσιάζεται έναντι των νηστειών του Βαπτιστή ως μια τελετή γάμου, όπου το νέο κρασί (χριστιανισμός) πρέπει να μπει σε νέους ασκούς (Μτ. 9,15)...

Η μεταβολή του νερού σε κρασί δείχνει κατά πολύ από τρόπο πως η θρησκεία του Νόμου της Π.Δ. μετατρέπεται σε «χάρη και αλήθεια». Είναι προφανής η σχέση του «Σημείου» στην Κανά προς τον Καθαρισμό του Ιερού της Ιερουσαλήμ που

ακολουθεί. Και οι δύο αφηγήσεις έχουν ως θέμα τη σχέση του Ευαγγελίου προς τον Ιουδαϊσμό.....

Σε όλο τον Μεσογειακό χώρο της εποχής του Ιησού ο οίνος συνδεόταν με την έμπνευση, το όραμα και την έκσταση, όχι με νομικά ή ηθικοθεολογικά θεωρήματα. Κάνοντας το νερό κρασί, τόνισε ο Ιησούς στην αρχή του Ευαγγελίου το χριστιανικό όραμα που συνδέεται με την έκσταση της Ανάστασης έναντι της θρησκευτικής πεζής καθημερινότητας της θρησκείας.

Στην Ορθόδοξη Εκκλησία η περικοπή του γάμου στην Κανά είναι η ευαγγελική της Ακολουθίας του γάμου, γιατί η παρουσία του Ιησού στον γάμο και η ευλογία του κρασιού δείχνουν τη θεία παρουσία και συμπάρασταση στην ένωση του άνδρα και της γυναίκας.

Την έννοια του κρασιού με πνευματική σημασία συναντάμε γενικότερα στον ελληνικό πνευματικό περίγυρο του Δ΄ Ευαγγελίου. Στον Φίλωνα π.χ. έχουν ενδιαφέρον κείμενα όπως αυτά στο «Νόμων Ιερών Αλληγορία», βιβλ. ΙΙΙ 26· 82 και «Περί Ονείρων», βιβλ. ΙΙ, 37· 249. Χάριν του αναγνώστη παρατίθεται σύντομη περικοπή: «Και μας κερνάει ο Λόγος από το κρασί της σωφροσύνης και μεθάμε από το κρασί αυτό γιατί είναι οίνος γνώσης, που ενώ μας μεθάει μας κάνει πιο σώφρονες απ' όσο ήμασταν πριν το γευθούμε». Επίσης στις «Ωδές Σολομώντος»: Και η μέθη μου δεν ήτο άνευ γνώσεως, αλλ' εγκατέλειπον την αφροσύνην ήτις περιτρέχει την γην και απέβαλον αυτήν και απεμάκρυνα αυτήν απ' εμού... (Ωδή 11,8,εξ)»

[Συνεχίζεται]